

НЕОЛОГІЗМИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Доп. - Луценко Ю., ПР-24

Наук. кер. – ст. викл. Чуланова Г.В.

У наш час англійська мова, як і багато інших мов, переживає так званий „неологічний бум”.

Неологізми пов'язані практично зі всіма сферами життя сучасного англомовного суспільства.

Неологізм (грец. *neos* – новий і *logos* – слово, вчення) – нові слова, які з'являються в мові для того, щоб позначити, назвати нові поняття, явища, процеси.

У вокабулярі неологізмів можна виділити: власні неологізми, трансформаційні, семантичні інновації або переосмислення.

З погляду на спосіб творення неологізми поділяються на: фонологічні, запозичення, семантичні, синтаксичні, які утворюються шляхом комбінації існуючих в мові знаків (словотвір).

Аналіз запозичень, які прийшли в англійську мову, показує, що традиційні джерела (французька, іспанська, італійська, російська, німецька, португальська та інші європейські мови) дали 52% запозичень тобто трохи більше половини. Найбільша кількість запозичень, як і раніше, надійшла з французької мови, проте у порівнянні із запозиченнями 80-х років питома вага їх різко знизилась. В наш час англійська мова частіше „дає” свої слова іншим мовам ніж „приймає” їх.

Серед нерегулярних способів утворення морфологічних неологізмів найбільш продуктивними в останні десятиріччя є скорочення, які відбивають тенденцію до раціоналізації мови, до економії мовних зусиль.

Коли йдеться мова про неологізми, неможливо не згадати про їх місце у науково-технічному процесі. Особливо велика кількість нових лексичних одиниць з'явилась у зв'язку з розвитком комп'ютерної техніки.

Англійська мова, так як і інші мови світу, активно збагачується за рахунок лексики, притаманної представникам різних професій, соціальних груп, вікових категорій.

Безсумнівно, вокабуляр сучасної англійської мови – це історичне дзеркало, у якому відображується суспільне життя усього людства, його науковий та технічний прогрес. А поява нових слів – це ніщо інше як необхідність дати назву новим предметам, явищам, новим галузям економіки, промисловості. Зміни діяльного досвіду людини ведуть до появи нових та розширення старих фрагментів картини світу.

ФОНОВІ ЗНАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ОБ'ЄКТ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВСТВА

Доп. - Обламська С., ПР-23
Наук. кер. – ст. викл. Чуланова Г.В.

Ідея зв'язку культури й мови відноситься ще до 18 століття, але цілеспрямоване вивчення цієї проблеми почалося тільки наприкінці минулого століття. Дослідження ці носили більше декларативний характер і аж до початку 70-х років ні в українській (тоді радянській), ні в іноземній лінгвістиці не було досить глибоких і докладних досліджень, присвячених даній темі.

Однак за останні два десятиліття значно зросла кількість робіт, що свідчить про інтерес і прагнення лінгвістів досліджувати мовні явища у широкому екстралінгвістичному контексті. І якщо ще зовсім недавно вважалося, що звернення до екстралінгвістичних факторів свідчить про деяку неспроможність або «слабкість» лінгвіста-дослідника, то в наш час необхідність вивчення мови в її реальному функціонуванні в різних сферах людської діяльності стала загальноприйнятою. З поглибленням процесу професійного розгалуження мовних культур стає цілком очевидним, що “знати мову” (тобто вміти говорити та читати загальноповживаною мовою, яка містить принаймні 3500 мовних одиниць) зовсім не означає “бути в